

GETUIGEN

 Goedenavond vrienden. Het is . . . erg blij om hier te zijn vanavond, de Here te dienen. Dit is een glorieuze week voor ons geweest, de afgelopen twee weken. Broeder Neville nam me net mee de kamer in en sprak met me, en zei dat er zo'n, meer dan honderd bekingen waren geweest, die tot de Here waren gekomen, en bijna vijftig dopen, werden gedoopt in water. Dat is de moeite waard, nietwaar? Daar zijn we zo blij om.

² Blij om vanavond vreemden in onze poorten te hebben en bidden dat God u overvloedig veel zal zegenen. En we willen iedereen bedanken die zich heeft ingezet in deze samenkomst om iets te doen tot eer van God.

We willen onze broeder Thom bedanken.

³ En—en broeder Tom Merrideth en zuster Merrideth, en kleine Merrideth hier, beiden, en hen allemaal, voor hun zang, muziek; en we verwelkomen ze zeker op elk moment terug in de Branham Tabernakel. Iedereen die dat voelt, zeg: “Amen.” [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Broeder Merrideth, u weet hoe wij ons voelen. Ik heb broeder Merrideth onlangs ontmoet en hij is een zeer goede vriend geworden.

⁴ Broeder Neville voor zijn . . . en broeder Merrideth beiden voor hun dappere prediking en paraat staan en alles wat ze gedaan hebben.

⁵ Broeder Neville, we zijn blij u hier als onze voorganger van deze kerk te hebben. We willen dat u weet dat onze diepste liefde er voor u is. En ik heb vertrouwen in broeder Neville; zocht zijn leven na. En weet u, het oude gezegde: “Voor mij een prediking te leven is beter dan er mij een te prediken,” daar zit veel waarheid in. En dus ik—ik ben heel blij dat broeder Neville hier bij ons is om het pastorale werk over te nemen van deze schapen die net in de kudde zijn gebracht. De Here Jezus zegene onze broeder!

⁶ En voor de diakenen en de . . . iedereen; wij waarden het gewoon.

⁷ We hebben broeder Kidd is het geloof ik, en velen van de andere verschillende predikanten, en broeder Hoover. Ik weet niet of broeder Hoover hier is vanavond of niet, maar hij is bij ons geweest en werd vanmorgen gedoopt.

⁸ Broeder Beeler, onze oude vriend en kameraad in het Evangelie, als u mij wilt excuseren dat ik het zo zeg. We zijn blij hém bij ons te hebben en zijn medewerking. Hij neemt de platen van de samenkomsten op enzovoort. En hij zal het voor een lange tijd steeds weer herleven geloof ik.

9 Dus we zijn erg blij voor iedereen, voor de . . . u die de specials zongen en alles. De Here Jezus zegene u is mijn gebed.

10 Ben gewoon wat vermoeid vanavond. Ik heb niet veel rust gehad. Gisteravond was een dubbele prediking, en ik kwam binnen rond, naar bed rond één uur. En er weer heel vroeg uit vanmorgen en de zonsopgangsdienst en dan zondagsschool. Bleef daarna bijna twee uur in het water om te dopen.

11 Dat water is koud, nietwaar, vrienden? O, dat is het koudste water dat ik ooit heb gezien, ooit gevoeld heb, liever. Tjonge! Ik heb nooit . . . Ik was zo verkleumd dat ik gewoon niet wist of ik naar boven of naar beneden ging toen ik daaruit kwam.

12 Dus, ik was nog niet eens opgewarmd toen ik thuiskwam en de vrouw zei: "Het eten is klaar." En ik sprong gewoon in een grote badkuip met heet water en heb mezelf wat opgewarmd, en trok m'n kleren aan en ging naar een begrafenisdienst.

En we hadden de begrafenisdienst.

13 Net toen ik weer thuiskwam was er een noodoproep van het ziekenhuis, dus moest ik omkeren en terug naar het ziekenhuis gaan.

14 Ik kreeg geen eten, dus heb ik gewoon . . . Broeder McSpaddin en een groepje van ons waren daar en hadden een kleine maaltijd net een poosje geleden.

15 En zijn nu teruggekomen voor de avonddienst en het afsluiten van de opwekking. We zijn zeker blij voor dit voorrecht. Gewoon een klein beetje hees, dus hebt u geduld met mij.

16 Ik zei vanmorgen: "Ik ga vanavond spreken over: 'De tekenen die de gelovige volgen.'"

17 Ik wist niet toen ik vanmorgen binnenkwam, wel, of van—vanavond, liever, totdat één van de beheerders hier in de gemeente zei: "Broeder Bill, u weet nog dat het vanavond avondmaal is?"

18 Ik dacht: "O tjonge, hier zijn wij nu weer!" Dus ik ging er weer naartoe en ik dacht: "Here, waar ga ik het nu over hebben?"

19 Ik had een hele reeks Schriftgedeelten hier opgeschreven en ik zou naar een heleboel ervan verwijzen, over "Tekenen die de gelovige volgen," dus moest ik dat een beetje veranderen. Dus nu, misschien . . . dus wij hebben avondmaaldienst en we hopen dat u bij ons bent in dit grote feest. Wat een mooie tijd om het avondmaal te nemen, direct na de opstanding. En ook een mooie tijd voor de Heilige Geest om neer te dalen, precies in dezelfde seizoenen nu voor de Heilige Geest om te vallen.

20 Dus vanavond . . . ik hoop nu dat ik dat kaartje niet ben kwijtgeraakt. Een evangelisatiefilm van Billy Graham is in Louisville, en zal de *Olietoren van de U.S.A.* vertonen op twintig april in het Memorial Auditorium. Ik . . . Ze vroegen me

vanavond of ik dat zou aankondigen, één van Billy Grahams medewerkers, of ik het zou aankondigen in mijn kerk. Hij gaf me zijn kaart. Dus ik ben . . . Ik zou graag, als u het kon, dat u dat ziet, als het niet ongelegen komt voor u. En ik geloof dat het fijn zou zijn. Hij had deze film onlangs: *Mr. Texas*; en velen van u hebben dat gezien, inderdaad een zeer fijne film. En ik heb geen van beide gezien, maar ik heb er zoveel opmerkingen over gehoord. Dat is op twintig april in het Memorial Auditorium in Louisville.

²¹ En nu, ook: ik geloof dat er deze week een opwekkingsdienst zal zijn in—ook in het auditorium. Een jonge evangelist is daar aan het prediken. En als u in de buurt bent en kunt, ik weet dat ze het op prijs zouden stellen. Ik weet hoe . . . Ik zeg u: ik wou dat ik niets anders te doen had dan van de ene opwekking naar de andere te gaan. Dat is . . . Ik hou ervan om naar de vuren te gaan en me op te warmen. U niet? Dat is goed.

²² Broeder Merrideth, heeft u aan de mensen aangekondigd waar uw uitzending binnenkomt en alles? [Broeder Tom Merrideth zegt: “Nee, broeder Branham.”—Red.] Wel, wilt u hier komen en dat nu meteen doen? Broeder Merrideth zal aankondigen wanneer zijn . . . [Broeder Merrideth kondigt de tijden van zijn dagelijkse radioprogramma aan.] Dank u broeder Tom.

²³ En is er iemand anders die een opwekking heeft die het wil aankondigen, of iets bijzonders—één van de predikers? En we zijn altijd blij om onze broeders en hun diensten te erkennen. De Here zegene u nu.

²⁴ En nu, vergeet niet bij ons te blijven als u kunt, onmiddellijk na deze dienst, de spreekdienst, voor het—voor het avondmaal en de voetwassing. Hoevelen hebben ooit gehoord van voetwassing? Wel, dat . . . u bent hier net zo thuis als een zak in een overhemd. Nu, wij geloven het omdat de Bijbel, zo denken wij, het leert. Dus wij—wij zouden willen dat u langer kon blijven en met ons kon zijn.

²⁵ Herinnert u zich de ouderwetse Baptisten in Kentucky, hoe we vroeger een maaltijd op de grond hadden? En de oude mensen op zouden staan en dat zouden zingen zoals we het bij de splitsingen van de kreek deden (herinnert u zich dat nog?): “Verbazingwekkende genade, hoe lieflijk het geluid!” De broeders gingen allemaal terug onder de schaduw van de bomen daar en ze begonnen voeten te wassen en te juichen. Dat waren echte Baptisten. We schudden elkaar de hand niet zoals jullie Baptisten vandaag de dag doen. We sloegen elkaar op de rug tot hij erdoor kwam. Ze hadden werkelijk iets. We zouden wat meer van die Baptisten moeten hebben, nietwaar? Dat klopt.

²⁶ En dus, we doen het hier nog steeds, voetwassing, en we zouden graag willen dat u vanavond bij ons bent als dat mogelijk

is. Dus ik zal proberen te stoppen met gewoon te spreken, want ik ben gewoon een beetje hees. Dus bid nu voor mij.

²⁷ En nu wil ik wat lezen in het Nieuwe Testament, in het 1e hoofdstuk van de Handelingen van de Apostelen. Ik denk dat dit de Handelingen van de Heilige Geest in de Apostelen zou moeten heten. Het was de wijze waarop de Heilige Geest de apostelen liet handelen, nadat Hij kwam. Nu, in het 8e vers lezen wij dit.

Maar u zult kracht ontvangen, nadat de Heilige Geest over u is gekomen; en u zult... getuigen zijn, zowel in Jeruzalem... Judea, ... Samaria, en tot aan de uiteinden van de aarde.

²⁸ En nu, even voor een paar ogenblikken wil ik het onderwerp *Getuigen* gebruiken.

²⁹ En nu, zullen we als volgende onze hoofden buigen voor een moment van gebed, als u wilt.

³⁰ Ik vraag me af of onze zuster ons een klein akkoord kan geven voor *Blijf mij nabij*, iets in die aard, zuster, als u wilt.

³¹ Nu, elke persoon hier die een behoefte heeft nu. Zou u het gewoon aan God bekend willen maken door uw opgeheven hand? God gewoon te kennen geven: "Ik—ik heb een behoefte, Here." Ik heb de mijne ook op. Moge Hij ieder van u zegenen en u het verlangen van uw hart geven. Terwijl ieder persoon, op zijn eigen manier nu, gewoon zoals u bidt in de kerk, dat is hoe ik wil dat u bidt.

³² Onze hemelse Vader, we komen tot U aan het einde van weer een dag. Prachtige zon die vanmorgen opkwam, is nu onder en is ondergegaan; donkere wolken hebben de hemel bedekt. Wij danken U voor de dag en voor de herinneringen die wij hadden aan die grote herdenkingsdag toen Jezus, de Here, opstond uit de dood.

³³ Waarlijk, zoals de natuur is, zo zal het spoedig zijn; de zonsongang van de tijd gaat onder. Het zal niet lang duren voordat het allemaal donker zal zijn. Velen zullen hier achterblijven om door die periode van tijd te gaan, hoe de honger en dorst naar een ouderwetse opwekking, net als degene die ten einde is gekomen.

³⁴ God, ik bid voor die jonge vrouw daarginds in het ziekenhuis nu, die in dat ongeluk was; heeft een van haar longen doen barsten, en haar man verscheurd; vermorzeld, verpletterd; haar hart naar de andere kant geduwd; totaal onmogelijk voor de dokters. Wilt U nu niet barmhartig zijn?

³⁵ Gedenk, Here, die meneer Pritchard die daar lag te hijgen, op sterven. Tussen zijn ademtochten door, door de zuurstoffent reikend, ontving hij Christus als zijn persoonlijke Redder.

³⁶ Daarginds in het uitvaartcentrum vandaag toen ze daar in de kamer knielde, die arme oude vrouw, tachtig en nog wat

jaar oud, zei dat ze Christus nooit als persoonlijke Verlosser had aangenomen. En daar, in het uitvaartcentrum op de begrafenis van haar kleindochter, nam ze Christus aan als haar persoonlijke Verlosser. Moge God met haar zijn!

³⁷ Zegen al degenen hier in de Tabernakel, Here, deze twee weken, die tot de He- . . . U zijn gekomen. Wees bij hen. Zegen degenen die vanmorgen gedoopt werden. Mogen zij groeien in genade en in de kennis van de Here totdat ze in de volledige gestalte van Jezus Christus worden, dan op een dag samen met Hem in de wolk worden opgenomen, om Hem in de lucht te ontmoeten en voor altijd bij de Here te zijn.

³⁸ Zegen allen die hier zijn vanavond, Here. En als er hier enigen zijn die U nog niet als hun Redder hebben aangenomen, moge dit het uur van hun beslissing zijn. Mogen ze lieflijk komen, nederig, en Hem aannemen als hun persoonlijke Verlosser. Sta het toe, Here.

³⁹ En nu, als Uw arme onwaardige, onnuttige dienstknecht, lijkt het mijn lot te zijn om vanavond opnieuw het Brood des Levens voor de mensen te breken. Here, ik bid dat U vanavond zult helpen. Moge de Heilige Geest, de derde persoon van de drie-eenheid, komen en het Woord van God nemen en het in ieder hart plaatsen precies zoals het dat nodig heeft. Dan moge het bewaterd worden met geloof en een overvloed aan vruchten voortbrengen. Sta het toe, Here.

⁴⁰ Wij houden van U en wij geloven U en dienen U. Ontvang nu onze dankzegging, want wij vragen het in de Naam van de Here Jezus, Uw geliefde Zoon. Amen.

⁴¹ We beginnen vanavond in deze kleine, korte studie van het Woord van God. En terwijl ik verlang dat elke gelovige in gebed is—diep gebed voor mij nu. Er is geen mens die dit Woord van God kan openen. Wij kunnen de pagina's omslaan, maar om het te openen is er de Heilige Geest voor nodig. Een mens kan dat niet doen. Daartoe zijn wij niet in staat. Johannes zag de Bijbel in de hemel liggen en zei: "Er was niemand in de hemel, noch op de aarde, noch onder de aarde, waardig om zelfs maar het Boek te nemen, het te openen of de Zegels los te maken." En toen zag Hij: "Een Lam als geslacht vanaf de grondlegging van de wereld, Hij kwam en nam het Boek, uit de rechterhand van Hem Die op de Troon zat, opende de zegels en maakte het Boek los en opende het voor de mensen." En moge Hij vanavond komen en hetzelfde doen.

⁴² Jezus stelde hier Zijn apostelen aan voor een kwalificatie van de Heilige Geest voordat zij getuigen zouden zijn. En mijn onderwerp vanavond is: "*Een getuige.*"

⁴³ Nu, in rechtbanken moet een getuige iets weten. Niet zomaar iedereen kan binnenkomen en getuige zijn. Het moet iemand zijn

die iets weet. En zo is het ook als we getuigen voor de Here. Er is iemand voor nodig die iets weet.

⁴⁴ Dus Jezus dacht. . . zei dit: dat voordat zij Zijn getuigen konden worden “zij in Jeruzalem moesten wachten totdat zij aangedaan waren met kracht uit de hoogte,” dán zouden zij de getuigen zijn, over de hele wereld: in Jeruzalem, Judea, Samaria, en tot de uiteinden van de aarde.

⁴⁵ In de rechtbanken zijn er twee soorten getuigen die kunnen staan, namelijk oog of oor. Nu, als u in een kamer zit en door een glasraam kijkt, en een ongeluk ziet, is uw getuigenis, uw woord, van geen nut, want u keek door een glasraam. U moet precies daar dichtbij zijn om werkelijk te weten waar u het over hebt, voordat u een getuige kunt zijn. U moet het horen, of u moet het zien, voordat u een getuige kan zijn in een zware rechtszaak in de rechtbank.

⁴⁶ U kunt niet zeggen: “Juffrouw *die-en-die* vertelde het mij, of meneer *die-en-die* of eerwaarde *die-en-die* vertelde het mij.” Hij is getuige, maar u niet.

⁴⁷ Dus daarom kan niemand precies getuige zijn van de opstanding van Christus dan alleen door de Heilige Geest. U moet zelf een persoonlijke getuige zijn; daar zijn, iets ervan weten, weten waar u het over hebt.

⁴⁸ En God help ons om de dag te zien van wanneer de mensen precies zullen zijn wat ze zijn. Weet u, ik ben. . . Ik zeg dit nu met alle respect. Het is niet onze stad vol illegale alcoholbars wat ons schade toebrengt. Hier is wat ons meer dan ooit schade toebrengt: mensen die beweren Christenen te zijn en die er niet naar leven. Dat is de zaak, ziet u. Ze zijn geen correcte getuigen.

⁴⁹ Ze kunnen niet getuigen totdat ze een ervaring hebben. En wanneer ze een ervaring hebben, dan worden ze automatisch een getuige omdat ze wedergeboren zijn. “En alle dingen van de wereld, oude dingen, zijn voorbijgegaan en alle dingen zijn nieuw geworden.” Dan wordt u een getuige voor Jezus.

⁵⁰ Jezus wist, voordat deze apostelen ooit naar buiten konden gaan en een correcte getuige zijn, dat zij moesten ervaren waar zij over getuigden. Zou dat vandaag niet fijn zijn als elk seminarie hetzelfde zou doen, als elke Christen hetzelfde zou doen? Slechts naar de kerk zouden komen en zeggen: “Nu, ik neem Jezus aan als mijn persoonlijke Redder. Ik zal *hiér* blijven tot ik de doop van de Heilige Geest ontvang en dan ga ik uit om een getuige te zijn.” Ziet u? Dingen zouden anders zijn. Denkt u niet? We zouden niet die losse, verstrooide getuigenissen hebben.

⁵¹ Mensen getuigen en zeggen dat ze een Christen zijn en gaan en leiden andere levens. En de ongelovige komt binnen en ziet dat, hij zegt: “Wel, kijk daar eens! Is dat hoe ze. . .” En de duivel zal ze ook altijd aanwijzen. Daar kunt u gewoon op vertrouwen.

Hij is een zakenman. En onderschat zijn bekwaamheid niet en zijn zakelijke sferen, want hij weet waar het allemaal om draait.

⁵² Nu, voordat u een getuige kunt zijn, zoals ik zei, moet u iets weten. U moet werkelijk een getuige zijn.

⁵³ God had een getuige in het Oude Testament. Een van de . . . Een van Zijn eerste getuigen was Noach. Noach was een getuige omdat hij de stem van God had gehoord, ter waarschuwing, dat . . . die hem vertelde dat er een vloed zou komen, en dat hij een ark moest bouwen. En het voorbereiden van deze ark moest onmiddellijk beginnen, en hij moest een plaats bereiden voor de redding van de mensen. Iedereen die binnen wilde komen, kon binnenkomen. En hij was Gods getuige.

⁵⁴ Nu, het enige dat hij wist: dat God hem had verteld dat het zou gaan regenen. Hoewel het nog nooit op de aarde had geregend, maar God zei dat het zou gaan regenen. Dus als God zei dat het zou gaan regenen, dan betekende dat dat het zou gaan regenen. Dus hij was een getuige van het Woord van God. En, dus, hij werd geroepen; en hij ging en maakte een ark gereed en maakte dingen klaar voor de regen, voordat de regen ooit begon te vallen. Dan is er nóg een getuige van God.

⁵⁵ Er waren eens enkele mensen, de Joden—uit de stam van Juda, waar ze hun naam van kregen. Omdat ze niet naar de verordeningen van God wilden wandelen, Zijn geboden niet wilden houden, riep God koning Nebukadnezar om binnen te komen en hen gevangen te nemen naar het land Babylon. Velen van ons herinneren zich het beroemde oude verhaal van hoe zij hun harpen aan de treurwilg hingen; en zij konden de liederen van Zion niet zingen. Al hun overwinning waren ze kwijt; niet omdat God dat van hen wilde wegnemen, maar omdat hun zonde hen van God scheidde.

⁵⁶ Dat is de reden vanavond dat velen van de Christenen de overwinning niet hebben, omdat hun zonden hen hebben gescheiden van de zegen; afgesneden, buiten in een woestijnplaats, alleen. En ónze harten hangen aan de treurwilg, omdat we niet kunnen genieten van de liederen van de kerk.

⁵⁷ Ik herinner me lang geleden toen we hier binnenkwamen. Ze *Daar bij het kruis* op de piano zouden spelen als de klok luidde en naar binnen kwamen. Er zou nauwelijks een droeg oog in de kerk zijn; iedereen huilend; langzaam, de zachtheid. Ik hou gewoon van de ouderwetse manier; zacht, zoet, kracht van de Heilige Geest; verbroken. Voordat we ooit vooruitgang kunnen boeken, moeten we eerst helemaal gebroken worden. Weet u, zoals de pottenbakker; de profeet ging naar het huis van de pottenbakker toe om gebroken te worden, om opnieuw gemaakt te worden. En weet u, als er geen breken is, is er geen opnieuw maken meer. U moet eerst gebroken worden.

58 En hoe dat . . . net als de grond; als u een oogst gaat hebben, broeder Wright, moet u eerst uw grond opbreken, alles aan stukken scheuren. En dan u uw zaad planten, en het zal tevoorschijn komen. Het hangt ervan af welke type zaad dat u dan plant terwijl het opgebroken is. Dus dan terwijl de gewassen . . . de grond helemaal gebroken is, is het tijd om het zaad te planten.

59 Dan, deze broeders die uit het beloofde land waren weggegaan naar Babylon, weggevoerd, omdat hun zonden hen van God hadden gescheiden.

60 En ik ben gewoon ouderwets genoeg om dit vanavond te geloven: dat wanneer de kerk of welke individu ook begint te spelen en te flirten met de wereld, u dezelfde ervaring zult krijgen; van God weg te raken, van de waarheid weg te raken. En ik geloof het. Ik—ik weet dat het de waarheid is.

61 Ik ben nu twintig jaar in de bediening geweest, en ik heb allerlei verschillende soorten en types over de hele wereld gezien. Maar ik zeg u, vrienden: er wordt misschien op u neergekeken, maar ik hou van een ouderwetse, opgebroken samenkomst.

62 Iemand kwam op een dag langs en zei, terwijl ik hier aan het prediken was, zei: “Heeft die vrouw . . . Billy, hoe kon u prediken en met die vrouw die daar achterin zat te snikken, huilen en ‘Amen’ roepen?”

63 Ik zei: “Misschien was dat voor een groot deel de reden dat ik aan het prediken was. Klopt. Ja.” Ik zei: “Als ze . . .”

64 Zei: “Wel, dat zou mij gewoon bijna doden als—als ik probeerde te spreken en iemand zo zou doen.”

Ik zei: “Het heeft mij niet geschaad, broeder. Het bemoedigde mij.”

Hij—hij zei: “Was ze een vreselijke zondaar of zoiets?”

Ik zei: “Nee. Ze was een Christen, vervuld met de Heilige Geest.”

“En aan het huilen?”

65 Ik zei: “Ja. De Bijbel zei: ‘Hij die wenend uitgaat, zal voorzeker terugkomen en kostbare schoven met zich meebrengen.’”

66 Amen. Dat is juist. “Die voort gaat en zaait,” zie, “en—en weer- . . . en tranen zaait, zal voorzeker terugkeren en kostbare schoven met zich meebrengen, juichend als hij terugkomt.” Plaats de eerste dingen eerst: gebroken worden, weer opgebouwd worden, dán komt gejuich. Amen. Goed.

67 Deze kinderen van Israël die daar kwamen, waren onder een andere koning. Niet . . . Hun eigen koning werd met hen weggevoerd. Ze kwamen onder een andere koning, een wrede koning, koning Nebukadnezar. Dus op een dag zei hij “dat als

iemand. . .” Toen hij een groot beeld oprichtte, buiten in de velden, en zei “dat iedere persoon die zich niet neer zou buigen voor dat beeld, in de vurige oven geworpen moest worden en verbrand worden.” Wat een—een bevel dat werd gegeven, dat deze jongens verbrand moesten worden, allemaal!

68 En er waren drie daar die eerder antwoord op hun gebed hadden gekregen, genaamd Sadrach, Mesach en Abednego. Zij keerden hun rug naar het beeld. En zij zeiden: “Laat het u bekend zijn, o koning. . .”

69 Ik wil dat u dit opmerkt. God wil dat Zijn getuigen streng zijn; niet een getuige vandaag en besluiteloos morgen.

70 Ik predikte vandaag een begrafenisdienst en pakte het sterk aan; iemand had het mij gevraagd; zei: “Ik denk dat de meeste mensen zondaars waren die Christus niet hadden aangenomen.” Ik dacht dat ik het misschien iets te sterk had aangepakt.

71 En toen ik vertrok in de—de auto van de begrafenisondernemer, strekte hij zijn arm uit en klopte me op de schouder, zei: “Prediker, ik wil een opmerking over u maken.”

Ik dacht: “Oh-oh.”

72 Hij zei: “Dat is hoe ik denk dat het gepredikt hoort te worden.” Hij zei: “Ik hou niet van lauwwarme halfgebakken religie.”

73 Ik dacht: “Tjonge, er is hoop voor u.” Dat is juist. Dat is juist, wanneer u het echt plaatst waar het hoort. Dat is precies juist.

74 Dan, deze kinderen van Israël, deze Sadrach en Mesach en Abednego, Gods getuigen.

75 God is nooit zonder een getuige geweest. Hij heeft altijd. . . Nu, hier wil ik dat u dit heel goed begrijpt. God is nooit, op geen enkel moment, zonder een getuige op aarde geweest. Hij heeft altijd minstens één man gehad op wie Hij Zijn handen kon leggen en zeggen: “Dat is Mijn getuige.” Het kwam neer op één man, één keer; en Job was Zijn enige getuige; en Abraham in het—in het land; maar God had een getuige. Iemand gaat ergens voor God getuigen.

76 Nu, na een poosje willen we te weten komen wat een getuige werkelijk is, van deze dag. In orde. Merk op.

77 Deze mannen, toen ze daarheen gingen, weigerden ze daar het vlees van de koning te eten, zijn wijn te drinken, en ze weigerden te buigen voor zijn beeld. Ze waren een echte, ware getuige van God.

78 Dan, er gaat soms een straf gepaard met een getuige. Soms, als u getuigt voor God, moet u een beetje lijden.

79 Herinnert u zich toen moeder u vertelde dat u niet thuis kon blijven zolang u de Bijbel las en zo doorging? Of sommige burens

zeiden, of de kinderen op school zeiden “dat je een fanatiekeling was” of zoiets, omdat u een echte getuige was? Herinnert u zich hoe al de mannen u tijdens het werk uitlachten omdat u een echte getuige was? Zie? Hoe ze u op straat uitlachten toen u een getuigenis gaf? Maar dat is een echt teken van een ware, echte getuige. God wil getuigen.

Nu, sommige mensen die zeggen: “Ik getuig in de kerk.” Dat is goed.

⁸⁰ Maar broeder, laat uw licht schijnen in de donkere plaatsen, waar het echt nodig is, in de heggen en langs de wegen, in de kroegen, buiten op straat. Overal waar u bent, laat uw licht schijnen als een getuige. Amen.

Let op: toen kwam de vurige beproeving.

⁸¹ En iedere man die voor God zal getuigen, zal door vurige beproevingen moeten gaan. Is het niet vreemd hoe God Zijn volk leidt? Heel vreemd.

⁸² Zodra Jezus gedoopt was, ging Hij de woestijn in om verzocht te worden door de duivel.

⁸³ Zodra Israël eruit kwam, onder het bloed, besneden, de Heilige Geest Die hen leidde in de vorm van een—een Licht, regelrecht naar de Rode Zee toe. En daar, in het nauw gedreven—bergen aan de ene kant, woestijn aan de andere kant, Farao's leger die naderde, en de Rode Zee die hen blokkeerde. God leidde hen regelrecht naar die plaats toe. Waarom? Om glorie te krijgen. Toen bad Mozes, en God vertelde hem om regelrecht naar de Rode Zee te stappen, met zijn stok voor zich uit. En terwijl hij liep, bewoog de Rode Zee opzij van de ene zijde naar de andere, dwars door de Rode Zee. Waarom? Gods pad leidde erdoorheen.

⁸⁴ Zodra ze daar uitkwamen, regelrecht de Sin-woestijn in. Vreemd. Gods pad leidde daar dwars door die grote verzoeking heen, toen ze tegen God murmureerden. Ze gingen van daaruit van het ene murmureren naar het andere, van de ene beproeving naar de andere.

⁸⁵ Zoals het oude lied zegt: “Sommigen door de wateren, sommigen door de vloed, sommigen door diepe beproevingen, maar allen door het Bloed.” Dat is Gods manier van leiden, van Zijn getuigenissen te leiden, Zijn getuigen.

⁸⁶ Nu, toen het de tijd ervoor was, de test van het vuur, zeiden Sadrach, Mesach en Abednego: “Onze God is bij machte ons te verlossen uit de vurige oven; maar niettemin, als Hij het niet doet, gaan wij niet buigen; wij gaan als een echte getuige sterven.”

⁸⁷ Daar hou ik van. Ik hou van die oude moed. Zoals de oude Buddy Robinson. Hij zei: “Here, geef me de ruggengraat als een boomstam.” Dat is het soort getuige om te zijn. Moed! God wil graag dat we moedig zijn.

88 Hij zei tegen Jozua, voordat hij overstak: “Heb zeer goede moed, want de Here, uw God, is met u overal waar gij heen gaat.”

89 U zegt: “Wel, als God mij het zou zeggen zoals Hij het tegen Jozua zei, zou ik ook wat hebben.”

90 Hij heeft iedere gelovige hetzelfde verteld. “Ik zal altijd bij u zijn, zelfs tot het einde van de wereld. Ik zal u nooit verlaten, noch u in de steek laten.” Moedig! Laten we dan de belofte nemen. God gaf ons de belofte. Laten we een echte getuige zijn.

91 Dus hebben ze de oven verhit, zeven keer heter dan het ooit tevoren was verhit.

92 Dat is hoe de duivel het doet. Broeder, hij doet niets halfs. Hij duwt alles wat hij heeft regelrecht in u. Maar, God zij dank, God duwt ook Zelf terug Dat is juist. Goed. Kijk naar Hem. Dus hij zei. . .

93 Nu, merk op. Ik kan koning Nebukadnezar zich neer zien zetten bij de grote oven, en de rook, de lucht was rood.

94 Ik stel me voor dat er de hele nacht lang een gebedssamenkomst gaande was. Weet u, als u bij een test komt. . .

95 Hier is het. Dat is het probleem met de kerk vandaag: u vertrouwt op uw eigen zintuigen en bekwaamheid in plaats van het tot de Here te brengen in gebed. Dat is waar. Tegenwoordig beginnen wij iemand ergens naartoe te sturen, wel, u zegt: we gaan erheen en houden een kleine raadsvergadering en ontmoeten elkaar en zeggen: “We moeten *dit* doen of *hierheen* gaan of *dat* doen.”

96 Maar de Bijbel, in de dagen voordat ze de apostelen uitzonden, kwamen ze samen en vastten en baden. En de Heilige Geest zei: “Zonder Mij Paulus en Barnabas af.” De Heilige Geest! Heeft u het opgemerkt: niet de mening van een mens, maar de Heilige Geest Die leidt, gidst. Amen. Merk op.

97 Nu, gebedssamenkomst de hele nacht; dus ze moesten laten zien waar ze van gemaakt waren. En broeder, ieder mens die beweert een Christen te zijn: vroeg of laat moet u laten zien waar u van gemaakt bent. De duivel zal eisen dat u uw kleuren laat zien.

98 Toen kleine Tommy Osborn (velen van u kennen hem) langskwam; ik zat op de veranda. Hij zei: “Broeder Branham, ik. . .” Hij zei: “Ik was in de samenkomst. Ik zag die maniak voor uw voeten vallen.” Hij zei: “Wat kan ik doen?”

99 Ik zei: “Nu, Tommy, beweer niets dat je niet kunt staven. De duivel zal eisen dat je je kleuren laat zien. Ja, dat zal hij, en hij zal het meteen doen.” Ik zei: “Als je het dan niet kunt onderbouwen, weet je wat er gaat komen. Het zal een verwijt zijn. Dus wees er zeker van dat je het juist hebt voordat je je opmerking maakt.”

¹⁰⁰ En dat is ook juist, Christen. Wees er diep in uw hart zeker van dat God u afgescheiden heeft van de dingen van de wereld en u tot een nieuw schepsel heeft gemaakt, ga dan mensen vertellen dat u een Christen bent. Totdat dat gebeurd is, blijf direct bij het altaar en sterf totdat u net zo dood bent als u maar kunt zijn. Goed. Sterf totdat u zo dood bent dat u niet eens meer kunt. . . Wel, dat is juist: dood!

Weet u, ik denk dat we vandaag te veel levende mensen begraven.

¹⁰¹ Je begraaft mensen nadat ze dood zijn. Is dat juist? Ja meneer. Luister broeder: een dode man zal niet met u in discussie gaan. U kunt alles tegen hem zeggen wat u wilt, hem allerlei namen roepen—hij zal geen woord zeggen. Waarom? Hij is dood.

¹⁰² En een man die dood is in Christus: u kunt hem een drankje aanbieden, u kunt hem *dit* geven, *dat* of wat *anders*, maar hij is dood. En hij is verborgen in Christus, door God, verzegeld door de Heilige Geest. Amen. Dat is het. Nu, dan kan hij die dingen niet doen, want hij—hij kan het gewoon niet doen. Het is tegen zijn karakter in. Hij wordt een nieuw schepsel.

¹⁰³ Als u een oud varken neemt en hem een wasbeurt geeft en hem schrobt en zijn teennagels knipt en hem lippenstift aandoet en hem alle panty's aandoet die u maar wilt; laat hem los en hij zal gelijk naar de modder gaan en erin rollen. Het schrobben helpt niet. Het heeft nog steeds het karakter van een varken.

¹⁰⁴ En dan als u een lam zou nemen en hem in een modderpoel zou stoppen, zou hij blaten totdat u hem eruit haalt. Waarom? Hij heeft het karakter van een lam.

¹⁰⁵ Nu, de enige manier om het varken uit de modder te houden is zijn karakter te veranderen. Dat is juist.

¹⁰⁶ Dat is de enige manier om een Christen te maken. Zijn karakter veranderd te laten worden van een zondaar naar een heilige. Ziet u? En er is maar één redmiddel, dat is de Heilige Geest. Dan bent u een getuige. Amen.

¹⁰⁷ Nu, merk op. Ik wil dat u dit goed begrijpt. Koning Nebukadnezar deed de—de afkondiging dat deze mensen verbrand moesten worden. En die ochtend kwamen ze, bonden hun handen vast. Daar liep een plank daarboven lopend, een pad naar de bovenkant van de oven, de grote oven, open. Ze gingen naar beneden, de oven in. En ze begonnen een dodenmars. Hij zei: "Nu kijk, u hebt nu een kans. Als u het terug wilt nemen, in orde."

¹⁰⁸ Zij zeiden: "Onze God is bij machte om ons te verlossen, maar we nemen het niet terug." Zij waren ware, echte getuigen, tot het einde toe.

¹⁰⁹ Ze begonnen het pad op te lopen, naar boven toe, de soldaten die hen lieten marcheren. De intense hitte werd zo erg tot het de

soldaten zowat verstikte. En dan toen hij klaar was om ze in de vurige oven te duwen, kan ik Sadrach horen zeggen: “Zeg, weet je zeker dat je genoeg hebt gebeden?”

“Ja. Ik geloof dat het nu allemaal in orde is.” In orde.

110 En toen werden zelfs de soldaten gedood, degenen die hen erin brachten. En ze duwden hen. Nog een paar stappen en ze zouden ze in de vurige oven geduwd hebben.

111 Nu, de hele tijd dat er iets gaande is op aarde, is er ook iets gaande in de hemel. We hebben hier een afschuwelijk beeld nu voor ons van een gelovige die zijn dood tegemoet gaat. Maar laten we vanavond onze camera op de hemel richten. En terwijl dingen hier beneden gebeuren, gebeurt er iets daarboven. Ik kan God zien, de Zoon van God, aan de rechterhand gezeten, en naar beneden kijken.

112 Ik kan een Engel horen komen en zeggen: “Here, ik ben Gabriël,” met zijn grote zwaard in zijn hand, en zeggen, “nu, ik . . . sinds de dag dat U mij schiep, heb ik aan Uw rechterzijde gestaan. Ik heb precies gedaan wat U mij zei te doen. Hebt U vanmorgen naar die getuigen gekeken? Ze staan op het punt drie getuigen te verbranden.”

Ik kan Hem horen zeggen: “Ik heb de hele nacht naar ze gekeken.”

113 “Laat mij naar beneden gaan.” Hij zei: “Ik zal . . . uit de weg ruimen. Ik zal het plaatje veranderen.” Ik geloof dat Hij het had kunnen doen.

114 Maar Hij zei: “Gabriël, stop uw zwaard gewoon terug in zijn schede. Ik kan u niet laten gaan.”

115 Dan zie ik hier aan Zijn linkerkant aankomen: hier komt een grote, machtige Engel genaamd Alsem. Hij heeft heerschappij over het water. En hij valt nederig voor Hem neer en zegt: “Here, hebt U naar beneden gekeken naar die getuigen? Wel, ze staan op het punt ze vanmorgen te verbranden, omdat ze getuigen van God.”

Zegt: “Ja, Ik heb ze gezien.”

116 “Laat mij naar beneden gaan. Ik zal Babylon van de aardbodem wegspoelen.” Ik geloof dat hij het had kunnen doen. Hij zei: “U hebt mij de sleutels gegeven. En gedurende de tijd van de evolu- . . . of van de antediluviaanse wereld, en ik heb de hele zaak overspoeld en het eraf gewassen voor U. Ik zal hetzelfde vanmorgen doen als U me gewoon—gewoon de wind zult geven.”

117 Ik kan Hem horen zeggen: “Ja; Alsem, dat is juist, u kunt het doen. Ik—Ik weet dat u het kunt doen, maar ik kan u niet laten gaan.”

“Waarom, Here?”

118 “Ga hier aan Mijn linkerzijde staan; omdat Ik u niet kan laten gaan. Ik ga Zelf. Ik heb de hele nacht naar hen gekeken. Ik waak over Mijn getuigen. Ik waak over Mijn Woord om—om het te doen. Ik kan u gewoon niet laten gaan, want Ik ga Zelf.”

119 Ze zijn nu nog ongeveer één stap verwijderd van binnen te gaan in de vurige oven.

120 Is het niet vreemd? God laat u precies tot de laatste stap van de weg komen. 't Lijkt alsof Hij er niet om geeft; Hij zat er gewoon. Maar Hij waakt over u. Ik denk eraan toen Hij neerkeek in Babylon. “Zijn oog is op het musje, en ik weet dat Hij over mij waakt.” Hij waakt over u. Merk op.

121 Dan kan ik Hem zien als Hij opstaat van Zijn grote Troon. Zijn priesterlijke gewaden vallen om Hem heen. En Hij keek daarheen en een hele grote donderkop zat daar aan de noordkant. Ik kan Hem horen zeggen: “Kom hier, oostenwind, westenwind, noorden en zuiden. Ik wil jullie vanmorgen berijden.” Ze gingen onder die donderklap en dreven naast de—de Troon. En Hij stapte op deze grote donderklap, greep naar en pakte een zigzag bliksemschicht vast en liet het zo door de lucht knallen.

122 En zo tegen de tijd zodra ze die laatste stap deden om daar in te gaan, kwam Hij neer langs de Boom des Levens, of Stroom des Levens, en plukte een grote palm als waaier. En toen ze in die vurige oven terechtkwamen, stond daar Eén als de Zoon van God in hun midden, en waaierde alle vurige briezen van hen weg; en als ze een lange tijd gebrand hadden. Echte, waarachtige getuigen!

God zal een echte getuige bijstaan. Dat is juist.

123 Dan, merk op, toen al de hitte opkwam, en het vuur brandde, werd het hart van die koning verontrust. Hij zei: “Ga de oven opendoen, misschien, en kijk of er nog as over is.” En toen ze de deur openrukten, sprong hij op en zei: “Hoevelen hebben jullie erin gestopt?”

Zeiden: “Drie.”

124 Hij zei: “Ik zie vier. En de Andere lijkt op de Zoon van God.” Stond bij Zijn getuigen.

125 God zal altijd bij Zijn getuigen staan. Amen. U weet dat dat de waarheid is. God zal een verschil uitmaken en zal staan bij degenen die getuigen voor Hem.

126 Eens was er een kleine kerel genaamd David. Hij ging heen om wat rozijnen te brengen naar zijn broers op een keer die in oorlog waren. En zijn vader, Jesse, stuurde hem erheen. Saul was de koning. De Filistijnen waren aan de ene kant, en de Israëlieten aan de andere kant; een greppel tussen hen in waar een stroompje water doorheen stroomde.

127 En zoals de duivel altijd doet wanneer hij denkt dat hij de overhand heeft, broeder, dan drukt hij ook echt.

128 Dus hij had een grote kerel daar, ongeveer twee of tweeënhalf meter lang, misschien iets meer, misschien drie meter; hele grote schouders als de deur van een boerenschuur; grote speer en harnas. En hij stond daar. Hij zei: “Nu, ik zal u zeggen wat we doen. Ik ben de getuige hier voor de Filistijnen. Laten we een getuige van daar hebben. En laat de legers niet vechten, maar laat ons komen en vechten. En als ik hem dood, dan zult u ons allemaal dienen; als hij mij doodt, dan zullen wij u dienen.”

129 Ziet u hoe de duivel doet? Wanneer hij denkt dat hij de overhand heeft, scheidt hij op, overdrijft en doet maar.

130 Saul, zelf meer dan twee meter, was bang om hem tegemoet te gaan. En de legers van Israël waren verslagen; stonden achteraan op de heuvels en keken naar de overkant.

131 Na een poosje kwam er een kleine jonge man daar aanlopen. Een kleine ouwe rossig uitzierende kerel; niet erg groot; een kleine magere, spichtig uitzierende kerel. Maar er klopte iets onder die kleine oude schapenvacht jas dat de anderen niet hadden. Hij liep daarheen en gaf z'n broers wat rozijnen en sprak met hen over de oorlog.

132 Na een tijdje kwam deze grote reus er en begon net op het verkeerde moment op te scheppen; zei: “Wie zal naar ons toe komen en met ons vechten?”

133 En David zei: “Wie is deze kerel?” Zei: “Willen jullie mij vertellen dat jullie die onbesneden Filistijn daar laten staat om de legers van de levende God te trotseren? Kunnen we niet iemand daar laten staan om te getuigen voor de krachten van God!” Ze waren allen bang. Hij zei: “Ik zal gaan.” Ik hou van die moed. “Ik zal gaan. Laat mij met hem vechten.”

134 Dus hij liep erheen. Ze brachten hem naar Saul toe; en Saul zei: “Wel, die man is een krijger vanaf zijn . . . Wel, hij is een krijger geweest van zijn jeugd af en jij bent niets dan een jongen.”

135 “Kijk!” Halleluja! Ik hou van dit hier. David zei: “Kijk, uw dienaar. . .” tegen Saul. “De Here liet me een beer doden met deze slinger. Hij liet me een jong uit de muil van een leeuw halen en hem doden. Ik greep hem bij de snorharen en pakte het van hem weg. Ik ben een getuige.” Halleluja. Hij was ergens geweest. Hij had iets gezien. Hij had de kracht van God op de proef gesteld, en hij was een getuige.

136 Dat is wat we vandaag nodig hebben, is wat meer moed. Dat is juist. Ja meneer. Hij zei: “Ik ben een getuige van waar ik over spreek.” Halleluja! Dat is wat de gemeente van de levende God vandaag nodig heeft, is een getuige, die op plaatsen is geweest, iets heeft gezien, en weten waar ze het over hebben.

137 Hij zei: “Ik ben een getuige van de kracht van God. Er kwam een beer om een jong te pakken en ik doodde hem.” Hij zei: “En een leeuw kwam aanrennen en greep een ander. Ik greep hem bij

de snorharen en sloeg hem dood.” Hij zei: “En de God Die mij hielp om de beer en de leeuw te doden, zal Hij niet des te meer deze onbesneden Filistijn in mijn handen geven?” Halleluja!

¹³⁸ In de dagen, wanneer ze zeggen: “De dagen van wonderen zijn voorbij.” Wanneer ze zeggen: “De ouderwetse religie zal niet meer aangenomen worden; dat was iets voor opa en oma.” Broeder, ik ben blij vanavond dat er enkele getuigen zijn van de ouderwetse Heilige Geest, hemelsblauw, zonde-dodende godsdienst, die de natuur zelf en de Adamse krachten van de duivel doodt, en uw hart rein kan zijn. Halleluja! O! Een getuige! Zo, o tjonge!

U zegt: “De mensen zijn te luidruchtig.”

¹³⁹ Wel, ze hebben iets om luidruchtig over te wezen. Zeker. Luister, ik zal u bewijzen dat de Bijbelse godsdienst altijd luidruchtig is geweest. Ja. God vertelde Job, zei: “Waar was u toen . . .” Job dacht dat hij een groot man was. “Waar was u toen Ik de grondvesten van de wereld legde?”

¹⁴⁰ Iemand zei laatst: “Broeder Billy, predikt u nog steeds wat van dat nieuwe soort religie die u hebt?”

¹⁴¹ Ik zei: “Nee meneer. Ik predik de oudste religie die er ooit was en de enige die er werkelijk is en die redding erin heeft.”

¹⁴² “Iets van dat nieuwe soort,” zei, “dat hadden we hier enkele jaren geleden niet.”

Ik zei: “Laat me u vertellen, broeder, het is ouder dan de wereld is.”

¹⁴³ Dat is juist. “Job,” zei, “waar was u toen Ik de grondvesten van de wereld legde, toen de morgensterren tezamen zongen en de zonen van God van blijdschap juichten?” Miljoenen jaren voor de grondlegging van de wereld! Amen! Sjonge! Dat klopt. Getuige! [Broeder Branham klapt één keer in zijn handen.]

¹⁴⁴ Wel, toen Aäron, de grote priester, toen hij het Allerheiligste binnenging en het bloed droeg, moesten ze hem op een bepaalde manier kleden, en hij moest op een bepaalde manier lopen. Hij moest een getuige zijn, voor God. En hij nam het bloed, en hij ging voorwaarts. En aan de zomen van zijn klederen, aan de onderkant, was een belletje en een granaatappel; een belletje en een granaatappel. En hij moest zo lopen zodat dat “heilig, heilig, heilig tot de Here” speelde. Over heiligheid gesproken! En de reden dat dat belletje tegen de granaatappel rinkelde, was de enige manier dat zij wisten dat God hem niet had gedood. De enige manier dat ze wisten dat hij nog leefde, toen hij daar achterin was: ze konden luisteren en het belletje horen, het geluid horen.

¹⁴⁵ Broeder, ik zeg u, wij hebben vanavond wat granaatappels en belletjes nodig die samen rinkelen op die manier, met een vreugdevol geluid voor de Here, als een getuigenis. God leeft

en heerst nog steeds! Amen! Juist! Wat voor een getuige? Die getuigen klommen zo die opperkamer omhoog daarboven en kregen de doop van de Heilige Geest. Ze hadden een granaatappel en de bel bij elkaar laten komen. Ze wankelden als dronken mannen onder de invloed van de Heilige Geest. God heeft nog steeds getuigen en ze zijn net zo. “U zult Mijn getuigen zijn van deze kracht in Jeruzalem, Judea en Samaria en Jeffersonville, Indiana.” Amen! Halleluja! Merk op!

¹⁴⁶ David zei: “Wilt u mij zeggen dat die onbesneden Filistijn,” met andere woorden, “onchristelijk, die man die niet. . .”

¹⁴⁷ Wat is besnijdenis? Die man daar met de Heilige Geest.

¹⁴⁸ “Met al zijn doctoraat diploma’s, kan daar staan en de levende God tarten?” O, tjonge! “Hoe kan hij het te doen?” Zei: “Hij is onbesneden.”

¹⁴⁹ Nu, wij zijn besneden door de Heilige Geest. De Heilige Geest is onze besnijdenis. En wilt u mij zeggen dat u deze doctors in de theologie en filosofie en DLD en dubbel D daar laat staan en ons vertellen dat “ouderwetse religie niet juist is”? Terwijl de doop van de Heilige Geest bewijst dat het juist is. Zeggen: “De mensen zullen niet komen.” Ja, jawel. Amen.

¹⁵⁰ De oude Johannes de Doper, toen hij begon te prediken; hij was de grootste prediker van heel de tijdperk. Hij was een heel eenvoudige man. Hij ging de wildernis in op de leeftijd van negen jaar oud. Hij haalde geen doctoraat in de filosofie. Maar wat deed hij? Hij kwam niet naar buiten met z’n kraag omgedraaid of—of heeft de *doxologie* of de *apostolische geloofsbelijdenis* niet gekend. Maar hij was Gods getuige. Toen hij uit de woestijn van Judea kwam, predikte hij zo’n evangelie, met een oude schapenvacht zo om hem heen gedrapeerd.

O, tjonge! Maar hij beroerde al de streken rondom Jeruzalem en Judea en rond de Jordaan. Waarom? Hij predikte Christus; niet in een historische aangelegenheid, maar in een tegenwoordige gebeurtenis, hedendaagse feit. Halleluja!

¹⁵¹ Vandaag prediken wij geschiedenis over de hele wereld en de opstanding van Christus. Maar hoe zit het met u als individu, in uw hart; is hij opgestaan in een nieuw leven? Is het oude leven gestorven?

¹⁵² David zei: “Gaat u die onbesneden Filistijn daar laten staan en zulke dingen zeggen? Wel,” zei hij, “ik zal met hem gaan vechten.”

¹⁵³ Dus het eerste, weet u, zei Saul: “Wel, als je vastbesloten bent om te gaan, zal ik je mijn—mijn harnas geven. Ik zal je mijn schild geven, mijn helm en mijn zwaard.” O, tjonge!

¹⁵⁴ Luister: toen kleine David dat heel grote ding nam, ik stel me voor kleine schouders ongeveer zo groot, en die schouders tegen

dat schild, ongeveer zo, of die borstplaat; ze deden het hem aan—de arme kleine kerel kon niet lopen.

155 Luister. We hebben ontdekt dat een kerkelijk schild een man van God niet past. Dat is juist. Al uw theologie zal de kracht van God niet passen. U hebt geen theologie nodig. U hebt geen opleiding nodig. Wat u nodig hebt is een overgegeven hart aan het Woord van God om een echte getuige te zijn.

156 Het zou een man van God niet passen. Hij zei: “Haal dit ding van me af. Ik heb uw doctoraat in de filosofie niet nodig.” Amen! Zei: “Ik ben een getuige!” Van wat? Zei: “Ik heb dit soort dingen nooit geprobeerd. Ik weet niets over uw theologie. Laat me gaan op de wijze dat de Here mij verlost van de leeuw en de beer.”

157 Dat is wat ik vandaag zeg, broeder. “Laat me niet gaan met een of andere psychologie, maar laat me gaan met de ouderwetse doop van de Heilige Geest die me uit de mond van Baptisten nam en me bevrijdde. Laat me zo gaan.”

158 “O,” zei hij, “ik kan niet met dit allemaal gaan, ik heb het nog nooit uitgeprobeerd. Ik weet er niets vanaf. Hoe zal ik weten hoe er te staan en al deze geloofsbelijdenissen en dergelijke op te zeggen? Ik weet er niets van.” Zei: “Haal het ding van me af.”

159 Dus namen ze het eraf. Hij voelde zich vrij goed. Greep naar achteren en pakte zijn kleine slinger. Hij voelde zich alsof te gaan rennen. U weet hoe u zich voelt als u uw slinger in uw hand krijgt. Hij keek daarheen.

En Goliath zei: “Wat ga je eraan doen?”

160 David zei: “Ik kom eraan.” Amen. Pakte zijn kleine slinger op, rende over de kreek en raapte vijf stenen op. Stopte er één in, wond het op in zijn handen.

161 En Goliath zei: “Meent u mij te zeggen dat die kleine heilige roller, of . . . u weet wel, die kleine kerel zonder een oplei- . . . of wat hij ook is, daar komt om mij te ontmoeten?” Hij zei: “Mij, met al mijn diploma's en al . . . wel, ik kan mijn tijd niet eens aan hem besteden. Heeft het over goddelijke genezing, over de kracht van God, over redding; ik kan mijn tijd niet eens aan hem verspillen.” Maar hij was een getuige van waar hij het over had.

162 Als een man of vrouw ooit een getuige is van waar ze het over hebben, maak u geen zorgen, ze zullen er tijd aan moeten besteden; want de tijd om varkens te doden zal er zijn, broeder, de snijplanken zullen klaar staan. Dat is juist. Ja meneer. Goed.

163 Hij plaatste die kleine ouwe steen in die slinger. Hier kwam hij over de beek en de heuvel op rennen om deze te ontmoeten.

164 “Wel,” zei hij, “kijk eens!” Hij zei: “Jij komt mij tegemoet als een . . .” Hij zei: “Wel, jij; ik zal je aan het punt van mijn speer oppakken,” waarschijnlijk negen of twaalf meter lang. Zei: “Ik zal je daarmee oppikken en ik zal je vlees vandaag aan de vogels geven om op te eten.”

165 Kijk naar David, een getuige nu. Hij wist waar hij het over had. De oppositie was tegen hem. Zeker was het tegen hem. Maar hij wist dat hij . . . Hij was een getuige. Hij wist waar hij het over had.

166 Dus hij zei: “U ontmoet mij als een Filistijn, in de naam van een Filistijn, met een harnas en met een speer. Maar ik zal u ontmoeten in de Naam van de Here God van Israël.” Amen. Dat is het verschil. Dat is wat het verschil maakte. En hij zei “vandaag” zou hij “afmaken.”

Wel, de reus lachte hem uit en ging om hem te doden.

167 Kleine David begint. Toen hij op het punt stond de slinger te laten vliegen, had hij . . . Let op: hij had vijf stenen, J-e-z-u-s, gewikkeld in vijf vingers, g-e-l-o-o-f. Broeder, hij kreeg het ding goed aan de gang, rond en rond en rond.

168 En wanneer u geloof in Jezus Christus krijgt dat in een eeuwigdurende beweging in uw ziel werkt, gaat er iets gebeuren. Zonde en ziekte zullen van u weggaan; duivels zullen uiteengedreven worden als kakkerlakken op een vloer in de zomer wanneer het licht wordt aangedaan.

169 Hier komt hij, g-e-l-o-o-f in Jezus. Hier komt hij: “Ik ontmoet u in de Naam van de Here God van Israël,” en hij begon die slinger rond te zwaaien; de Heilige Geest schoot die steen rechtstreeks op die Filistijn af en doodde hem. David nam zijn eigen zwaard en hakte zijn hoofd af, hield het omhoog, zei: “Kom op, jongens!” Zei: “Hier is ie. Ik zei toch dat God het zou doen.” Halleluja!

170 Hij was een getuige. Hij wist waar hij het over had. Hij had het geprobeerd. Hij had het bewezen. Hij wist niets van het harnas en de speer, maar hij wist wat hij in zijn hand had. God was met hem geweest.

171 Ik weet niets, wij weten niets van al uw grote ideeën en dat soort dingen. Maar we weten wel wat de Heilige Geest is en we weten wat het voor ons doet, dus we willen een getuige zijn. Nu, u moet het eerst gaan krijgen voordat u een getuige kunt zijn.

172 Er was eens een man genaamd Elia. God was met hem. Hij had God in grote beproevingen gezien; hij had God dingen zien doen. Dus hij had zonde over de natie zien komen; dus hij zei: “Wacht eens even.”

173 Hij ging daarheen en bad en God gaf hem een getuige. Hij zei: “Nu, ga daarheen en vertel de koning dat er zelfs geen dauw zal vallen tenzij Ik . . . tenzij u erom roept.”

174 Hij gaat ernaartoe en vertelt dat aan de koning. Ging daarheen en ging zitten. Hij . . . en er . . .

175 En kunt u zich dat voorstellen? Ik kan sommige mensen horen zeggen: “Die oude man is niet goed bij zijn hoofd. Zie? Nou, hij zegt dat er geen regen zal zijn, totdat hij erom roept.”

¹⁷⁶ Maar hij was Gods getuige. (Zie?) Hij wist waar hij het over had. Hij wist wat God zou doen, want God houdt altijd Zijn woord. En Elia wist dat. Dus hij wist dat God hem had verteld dat het niet zou gaan regenen, dus hij ging en vertelde dat het niet zou gaan regenen.

¹⁷⁷ Als God zei dat u de doop van de Heilige Geest kunt ontvangen, ga het dan ontvangen. Wanneer God zegt dat genezing voor u is, ga het dan ontvangen. Als u een getuige bent, ga dan en getuig voor Hem. God heeft het beloofd; Hij kan niet liegen. Ongeacht wat ze zeggen: “De dagen van wonderen zijn voorbij,” dat, laat dat gewoon gaan. Het is Gods Woord dat we nemen, niet dat van iemand anders.

¹⁷⁸ Ik kan zien, als eerste, weet u: hier komt oude Elia; ging daarheen.

¹⁷⁹ En hij zei: “Kijk nu eens naar die oude chagrijn! Hij is bovenop de heuvel gegaan en gaan zitten bij die beek Kerit. Wat een zielig gezicht: die oude man daarboven, lange, grijze snorharen. En ongeveer zeventig jaar oud en een stok in zijn hand. Een klein kruik olie; wel, hij zal daarboven verhongeren.”

¹⁸⁰ Maar na een tijdje kwam de droogte; en begon verder te trekken. En weet u, die mensen daar beneden die dachten dat hij gek was, ze merkten toevallig op dat hij daarboven drie maaltijden per dag at en het naar zijn zin had. Ja. Hij was beter af dan veel mensen hier vanavond. Hij had een paar dragers. Dat is juist. De dragers kwamen langs, kraaien kwamen elke dag langs en brachten hem broodjes, gaven het hem voor zijn ontbijt.

¹⁸¹ Iemand zei niet lang geleden, zei: “Prediker, wilt u zeggen dat u dat gelooft?”

Ik zei: “Ja meneer.”

Hij zei: “Wilt u zeggen dat u gelooft dat hij gegeten heeft?”

Ik zei: “Ja, dat deed hij.”

“Hoe . . . Waar haalde hij de vis vandaan?”

Ik zei: “Ik weet het niet.”

“Waar haalde hij het brood vandaan?”

Ik zei: “Ik weet het niet.”

Hij zei: “Denkt u dat hij naar een bakkerij ging?”

¹⁸² Ik zei: “Dat kan ik u niet vertellen. Maar het enige wat ik weet is: de kraaien brachten het. Hij at het, was er dankbaar voor, en deed wat God hem zei te doen.”

¹⁸³ Zo is het ook met de doop van de Heilige Geest. U zegt: “Wat laat die mensen juichen?” Ik weet het niet. “Wat bedoelt u?” Het is Manna dat van God uit de hemel komt. “Bedoelt u dat u werkelijk iets voelt? Ik geloof het niet.” Wel, dat hoeft u ook niet. De Heilige Geest brengt het. Ik eet het gewoon en ben tevreden en juich en geniet ervan. Laat de wereld gaan en geloven wat

ze willen. De Heilige Geest! “Maar waar haalt Hij het vandaan? Waar komt het Manna vandaan? Waar komt er iets uit de lucht komt dat je niet kunt zien?” Ik weet het niet, maar het komt hier. Amen.

¹⁸⁴ Bent u er een getuige van? Hebt u geproefd dat de Here goed is? Weet u waar u het over hebt? Die doop van de Heilige Geest is vanavond net zo echt als uw leven het is; kracht van God tot redding. Zeker is het goed.

¹⁸⁵ Hij zat daar en at. Toen hij klaar was om te drinken, stapte hij gewoon naar de rand van de beek toe en dronk; dat was alles. En zij dachten dat hij gek was. Nee. Hij was Gods getuige. Dat is juist.

¹⁸⁶ En het eerste wat u weet, toen de beek opdroogde, zei Hij: “Nu, Ik heb een weduwe bereid om voor u te zorgen.” Tjonge, wat een plek voor een prediker om naartoe te gaan, naar het huis van een weduwe! Maar God zei: “Ik—Ik heb het voorbereid.” Dus hij gaat daarnaartoe. Hij zou daar een getuige zijn. Dus deze weduwe . . .

¹⁸⁷ Dus hij gaat daarheen en hij liep door de straat. Volgens het visioen zou hij een vrouw in de tuin zien, neem ik aan. Hij zag een vrouw in de tuin; hij zei: “Dat is haar, dus ik zal er gewoon langslopen.”

¹⁸⁸ Hij zei: “Ga mij een klein drankje water brengen en een—een hapje meel, of—of een koek,” liever, “in uw hand.”

¹⁸⁹ Zij zei: “Zo waarachtig als de Here leeft en uw ziel nooit sterft,” zei, “ik heb alleen genoeg meel in het vat en genoeg olie in de kruik om één kleine koek te maken. En ik ben hier en bak . . . haal twee stokken. En,” zei, “en ik ga de koek voor mij en mijn zoon maken. En zodra we dat eten, sterven we.”

Hij zei: “Ga mij eerst een koek halen.” Amen.

¹⁹⁰ “Zoekt gij eerst het Koninkrijk Gods.” Bent u er ooit getuige van geweest dat dat de waarheid is? Zet God op de eerste plaats. Betaal uw tienden eerst. Betaal alles eerst. Betaal God. Bid eerst 's ochtends. Bid de hele dag door. Geef God de eerste plaats in alles. U zult een getuige zijn.

Ze rent meteen naar binnen. Ze had twee stokken.

¹⁹¹ Volgens de oude oosterse manier, gebruikten ze twee stokken. Het waren twee stokken gekruist op *deze* wijze, en het vuur was in het midden. De indianen gebruiken het nog steeds, en ze schuiven de houtblokken verder naar binnen naarmate ze opbranden. Dat was het kruis, Christus, waar het vuur in het midden was.

¹⁹² Ze namen een beetje van het meeloffer, deden dat gemalen meel, allemaal op dezelfde manier gemalen, Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Goten de olie erin, wat de Heilige Geest was, en vermengde het samen—de Heilige

Geest en Christus; zal nu een soort meelkoek maken, broeder! Amen. O! [Leeg gedeelte op de band—Red.] Denk niet dat ik gek ben. Ik ben gewoon religieus vanavond. In orde.

Merk op: “Maak mij eerst een klein koekje.”

¹⁹³ Dus nam hij het spijsoffer, Christus, goot er de Heilige Geest in, en mengde het en legde het op het kruis en kookte het. O broeder, over een koek gesproken, dat was er één van!

¹⁹⁴ Kwam naar buiten en bracht het kleine meelkoekje en de laatste druppel water die ze had. En de profeet stond daar en at het, en dronk het water. Zei: “Ga nu terug en maak er een voor u en uw zoon. Want ZO SPREEKT DE HERE, het vat zal niet leeg raken noch zal de kruik opdrogen tot de dag dat God regen op de aarde zendt.”

¹⁹⁵ Wat? Een getuige. Dat is juist. Die weduwe was een getuige in het land.

¹⁹⁶ Nadat die grote profeet werd weggenomen, en Elia zijn plaats innam, Elisa de plaats van Elia innam.

¹⁹⁷ O, ik kan me dit soort getuige voorstellen. Op een dag ging hij op weg, en hij zag Elia. En hij wierp zijn mantel over hem heen en zegende hem en hij doodde de os en bracht een offer, wat liet zien dat alle dingen van de wereld dood achter hem lagen.

¹⁹⁸ Dat is de manier om tot God te komen. Dood alles wat achter u ligt. Verbrand alle bruggen. Leg die fles niet opzij zodat u hem morgen zult vinden. En leg niet dit andere ding opzij zodat u het morgen zult vinden. Doe het ding weg; verbrand het. Amen. Wees een echte getuige. Kom naar buiten, broeder, op blote voeten. Dat is de wijze. Excuseer die uitdrukkingen, maar dat is de enige manier die ik ken om het te zeggen. Goed, dus nu, u—u . . . Dingen zullen hier gaan gebeuren. Goed. Merk op.

¹⁹⁹ Toen begon hij vanaf Gilgal en ging hij verder naar de school van de profeten. En ik wil dat u opmerkt: toen hij daar aankwam bij de school van de profeten, zei hij: “De Here leidt me naar de Jordaan.”

²⁰⁰ Drie stadia waarin Elisa Elia heeft gevolgd. En Elia was een type van Christus; Elia. Elisa, het type van de Gemeente: “Ik ga op naar Gilgal,” eerst: rechtvaardiging door geloof. En toen zei hij: “Nu blijft u hier,” tegen de Gemeente, Elia, Elisa; tegen Elia . . . De jonge en de oude profeet (een type van Christus) en de Gemeente.

²⁰¹ Hij zei: “Zo waarachtig als uw ziel leeft, zal ik niet hier blijven, maar ik ga met u mee.”

²⁰² En hij ging naar Gilgal. En toen hij daar aankwam, zei hij: “Blijft u nu hier. De Here roept me naar de school van de profeten.”

203 Dus hij zei: “Zo waarachtig als de Here leeft en uw ziel nooit sterft, zal ik met u meegaan. Ik zal u niet verlaten.”

204 Dat is de Gemeente. Zie? Houdt uw ogen op Jezus gericht. Waar Hij ook heen gaat, ga. Als Hij de Methodistenkerk uitgaat, ga dan met Hem mee. Als Hij de Baptistenkerk uitgaat, ga dan met Hem mee. Als Hij de Branham Tabernakel uitgaat, ga dan met Hem mee. “Ik zal u niet verlaten! Ongeacht waar mama bij hoorde, waar papa bij hoorde, waar *dit* gebeurde of wat ook; Ik zal met U meegaan. Ik zal U niet verlaten!” Halleluja! “Ik ben Uw getuige. Ik kan niet weggaan; U bent een deel van mij.”

205 “Komaan en ik zal volgen.” En hij ging naar de school van de profeten.

En hij zei: “Blijft u hier.”

206 En enkele van de profeten zeiden tegen Elisa, hij zei: “Weet u dat uw meester van u zal worden weggenomen?”

207 Hij zei: “Ik weet het. Maar zwijg.” Amen. Daar hou ik van. “Ik zal bij hem blijven, ongeacht wat de anderen zeggen.”

208 En Elia draaide zich om en zei: “Blijf nu hier, want God stuurt mij naar de Jordaan.”

209 Drie plaatsen. Rechtvaardiging, Gilgal; heiliging, de school van de profeet; en tot de doop van de Heilige Geest, bij de Jordaan, waar de Jordaan de dood vertegenwoordigt. Merk op! Maarten Luther, John Wesley, Pinksteren, tot aan de Jordaan, de tijd van af te sterven.

210 Dus Elia liep naar de rivier toe met Elisa. En toen ze bij de Jordaan kwamen, de dood, laatste etappe van de reis; de oude profeet stak zijn hand uit en trok zijn mantel af, sloeg op het water, en het water scheidde zich naar beide kanten en de twee liepen erover, op het droge. De predikers stonden op een afstand en zagen hen oversteken. Amen.

211 Toen ze aan de andere kant kwamen; nu, daarna! O, ik hoop dat dit doordringt in de Branham Tabernakel, helemaal tot in het merg van het been. Niet toen hij in Gilgal was; niet toen hij in de school van de profeet was; noch toen hij aan deze kant van de Jordaan was; maar nádat hij de Jordaan was overgestoken, nauwgezet zijn stappen volgend.

212 U bent bereid; u zegt: “Ik neem Jezus als mijn persoonlijke Redder aan. Ik zal mijn slechte gewoonten opgeven.” Maar kom naar de Jordaan toe, waar u moet afsterven; waar al de dingen van de wereld, al uw vrienden en alles u hebben verlaten. Houd uw oog op Hem alleen.

213 Dan wat? Hij zei: “Ik ga met u mee, dwars door de Jordaan.” Amen. Ik hou daarvan. Waarom? “Ik zal een getuige hiervan zijn,” en hij ging door de Jordaan.

214 Merk op. Hier is het. Ik wil dat u het krijgt. Nadat hij de Jordaan was overgestoken, toen zei hij: “Wat wilt u dat ik voor u doe?” Dat is wat Christus vanavond van de gemeente wil weten. “Nadat u bent afgescheiden van de dingen van de wereld, nadat u een nieuw schepsel bent geworden in Christus Jezus, nadat u wederom geboren bent, vervuld met de Heilige Geest, de Jordaan bent overgestoken, al de dingen van de wereld dood achter u liggen; vraag nú wat ik voor u kan doen.” Ik hou hiervan.

215 Hij zei: “Dat een dubbele portie van uw Geest op mij komt.” Die prediker wist waar hij het over had. “Een dubbele portie, want ik wil nog van zoveel te meer getuigen.”

216 Hij zei: “U hebt iets moeilijks gevraagd. Maar als u mij ziet wanneer ik wegga, zal het zijn. Wat u hebt gevraagd, zult u krijgen.” Nu, broeder, hebt u het over een prediker die op een andere lette: hij lette echt op hem!

217 Dat is wat de gemeente vanavond zou moeten doen, voor een dubbele portie van de Geest, is op Christus te letten, op de Heilige Geest te letten hoe Hij beweegt. Merk op.

218 Hij zei: “U hebt iets moeilijks gevraagd.” Maar hij kon niet één oog op de wereld houden en één oog op Elia. Hij moest beide ogen rechtstreeks op Elia richten en hem volgen.

219 Het probleem vanavond is dat we te veel Christenen hebben, mensen die belijden Christenen te zijn, die één oog op de wereld hebben en het andere op het kruis. U zult vallen, zo zeker als de wereld. Laat uw ogen op één gericht zijn, laat uw hart op één gericht zijn, laat uw gedachten op één gericht zijn. Amen. Broeder, dat wrijft erin, maar . . . dat doet zeer, maar het is goed.

220 Wij als kleine kinderen moesten we altijd castorolie innemen. Mama daar achteraan, ze gaf me vroeger castorolie en ik hield mijn neus dicht en kokhalsde. Ze zou zeggen: “Schatje, als het . . .”

Ik zou zeggen: “Dat spul maakt me zo misselijk!”

221 Ze zei: “Als het je niet misselijk maakt, zal het je geen goed doen.”

222 Dus misschien . . . daar is het. Misschien dat het Evangelie net zo kan worden toegepast? Als het u niet volledig doorschudt, zal het u geen goed doen.

223 Houd u ogen op Christus. Blijf vooruitgaan. Trekt u zich niets aan van wat de wereld zegt. Blijf vooruitgaan. “Zij die zonen van God zijn, worden geleid door de Geest van God.” Is dat juist? “Zo is er dan geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen (of de dingen van de wereld) maar naar de Geest.” Geen veroordeling; wandelen verder. Merk nu op.

224 En toen hij werd opgenomen; na een tijdje kwam er een wagen van vuur neer, nam Elia mee, en hij stapte erop. En toen hij omhoog ging, trok hij zijn mantel zo uit, en gooide hem terug,

en het viel op de grond, toen de paarden van . . . en wagen van vuur hem wegvoerde.

225 O, ik wil dat u dit nu vat. Wat een prachtig type! Elisa, de jonge profeet toen, degene die zijn getuige was van al de macht die hij had uitgevoerd. Al de dingen die Elia had gedaan, Elisa was zijn getuige. Vervolgens pakte hij dezelfde mantel op, gooide die over zijn eigen schouders, begon naar de Jordaan te lopen; een perfect, prachtig type. Liep naar de Jordaan, trok de mantel af, hield die in zijn handen, en sloeg op het water. Zei: “Waar is de God van Elia?” En het water scheidde van de ene kant naar de andere. Een type van de Gemeente die Jezus volgt, die Zijn kracht ziet, Zijn wonderen ziet.

226 En Hij werd op een dag gevraagd. Sommigen zeiden . . . Eén vrouw zei: “Laat mijn zoon aan de rechterhand zitten en de andere aan de linkerkant.”

Hij zei: “Kunt u de beker drinken die Ik drink?”

Zei: “Ja.”

“Kunt u gedoopt worden met de doop waarmee Ik gedoopt ben?”

Zei: “Ja.”

227 Zei: “Waarlijk, zo zult u; maar de rechterhand en de linkerhand is niet aan Mij . . .” Met andere woorden: “Dezelfde doop die Ik heb, zult u ook hebben.”

228 En toen de Gemeente Hem zag, toen Hij naar Pinksteren ging . . . Hij ging naar de opperkamer, en Hij hield het avondmaal. Ging naar Golgotha toe, werd gekruisigd. En toen, toen de Gemeente, eruitgeroepen, Hem zag, toen bij Zijn hemelvaart, en Hij omhoog ging, zei Hij: “Nu ga Ik u naar alle delen van de wereld sturen om een getuige voor Mij te zijn. Maar voordat u vertrekt, wacht ginds in de stad Jeruzalem, want deze zelfde Heilige Geest mantel die op Mij rust, zal op u neerkomen. Ik zal Hem terug sturen.”

229 En zij gingen op naar de stad Jeruzalem, halleluja, en werden daar gedoopt met dezelfde Heilige Geest Die op Jezus Christus was. Halleluja! “Dan bent u getuigen van Mij, als Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

230 En dezelfde Heilige Geest Die op de profeet Elisa was, Elia, was op Elisa in een dubbele portie. En wij vanavond als een Gemeente van God, broeder, zuster, die beweerd hebben de randen van de gezegende beker van Zijn zegen te hebben gekust, met de doop van de Heilige Geest Die op ons valt en ons omhult, ons doopt in Zijn Geest, en uitgaand als Zijn getuigen. Hoe kunnen wij zwijgen in een dag zoals deze, wanneer corruptie en zo aan alle kanten is! Laat ons staan en getuigenis afleggen van de waarheid. Amen. Wonderbaar! O my!

231 Ik moet stoppen. Ik voel me alsof ik nu zou kunnen beginnen en prediken, geloof ik. Ik—ik begin me gewoon goed te voelen.

232 De mantel, een dubbele portie! Jezus zei: “De dingen die Ik doe, zult u ook, en meerder,” meer ervan, een dubbele portie. “U bent Mijn getuigen nadat u de dubbele portie ontvangen hebt.” Laten we naar Hem kijken. Houd uw ogen op Hem gericht. De mantel is neergelegd. De mantel is hier vanavond. Diezelfde Heilige Geest Die op Jezus Christus was, is vanavond in deze gemeente om elke gelovige die hier is te bekleden met kracht van omhoog. Dan zult u Zijn getuigen zijn, in Jeruzalem, Judea, Samaria, Zuid-Afrika, Azië, waar u ook gaat. “Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

“Blijft gij!” Geen wonder dat Filippus daar kon gaan en prediken!

233 Geen wonder, toen ze de jonge kerel, Stefanus, stenigden; en hij keek omhoog naar de hemel; de kluiten raakten hem aan beide kanten van het hoofd en sloegen zijn kleine hersenen op de grond. Hij keek omhoog en zei: “Zie, ik zie de hemelen geopend en Jezus staande aan de rechterhand van God.” Hij was een getuige.

234 Geen wonder dat Paulus, Saul op weg daarheen, zijn ogen verblind werden toen een Licht voor hem scheen. En hij zei: “Wie is het, Here, die ik—die ik vervolgt?”

235 Hij zei: “Jezus.” En Hij zei: “Ga in de straat genaamd de Rechte.”

236 En Hij had een prediker daar die visioenen zag, dus hij. . . met de naam Ananias. En Ananias zag een visioen over Paulus. En hij ging naar binnen en legde hem de handen op en zei: “Broeder Saul, de Here Jezus Die u op de weg heeft ontmoet, heeft mij gezonden zodat ik mijn handen op u zou mogen leggen opdat u uw zicht zult ontvangen en met de Heilige Geest vervuld zult worden, want Hij heeft mij getoond dat u een groot getuige van Hem moet zijn.”

237 Een getuige! Eerst, wat? “Uw zicht ontvangen, en ontvang de Heilige Geest.” De schellen vielen van zijn ogen af. Hij stond op en ging naar de Damascus rivier toe, werd gedoopt. Ik kan me voorstellen dat ze daar een geweldige tijd hadden! U niet?

238 Daar was Saul op de weg, op weg met bevelen in zijn zak “om dat hele stel heilige rollers te arresteren,” dat is juist, “dreiging blazende.” God sloeg hem van zijn “hoge paard” af. Hij maakte hem een getuige van wat die mensen hadden. O, tjonge!

239 Ik vraag me af of mensen vanavond niet op hetzelfde “hoge paard” rijden vanavond, ervanaf zouden moeten worden geslagen om een getuige te zijn.

240 Ik heb 's ochtends gezien wanneer de dauw uit de hemel zou vallen. En let u er maar op: als de zon opkomt—die kleine dauwdruppel—kijk hoe het glinstert, net als een klein sterretje.

Wat is het? Het is een getuige. Het weet dat zodra die zon opkomt naar een bepaalde stand, zo, als hij opkomt naar een bepaalde stand, dat het weer omhoog gaat. Dat vocht zal meteen omhoog gaan. Waarom? Het is daar al eens geweest, en het viel gewoon neer. Het gaat weer omhoog. Het is een getuige van dit zonlicht, om het omhoog te trekken. Het is ergens geweest. Het weet waar het allemaal over gaat.

241 En iedere man of vrouw die geboren is uit de Geest van God is een getuige van de opstanding van Jezus Christus. Hoe heeft God er vanavond getuigen nodig! “Gaat heen in de gehele wereld en getuigt van Mij, in elke generatie, aan alle mensen. Ik zal altijd bij u zijn, zelfs tot het einde van de wereld.” Moge de Heilige Geest deze paar woorden diep in uw ziel laten doordringen. “U zult kracht ontvangen, nadat dit, de Heilige Geest, over u gekomen is, en dan zult u een getuige van Mij zijn, in Jeruzalem, Judea en tot aan de uiteinden van de wereld.”

242 Terwijl wij onze hoofden buigen, zuster, wilt u naar het orgel komen? Laat ons onze hoofden buigen voor even een ogenblik, overal, in gebed. Iedereen net zo eerbiedig als u kunt zijn nu. Wees in gebed, terwijl de altaaroproep wordt gedaan. De Heilige Geest is hier elke avond, en geeft goddelijke zalving, een getuigenis van de opstanding van Jezus Christus.

243 Ik vraag me af vanavond of u hier bent en een getuige wilt worden van de opstandingskracht van de Here? U nooit bent gebleven totdat u met kracht aangedaan werd, zou u gedacht willen worden in een woord van gebed? God zegene u. God zegene u. Handen overal in het gebouw omhoog. O my! Dat is wonderbaar.

244 “Zalig zijn zij die hongeren en dorsten omwille van de gerechtigheid, want zij zullen gevuld worden.”

245 Is er vanavond iemand in het gebouw die Christus nooit als persoonlijke Verlosser heeft aangenomen, die zou zeggen: “Broeder Branham, door mijn opgeheven hand. . . Het altaar is vol met mensen hier nu, maar ik ga mijn hand opheffen, zeggen: bid voor mij. Ik ben een zondaar. En ik—ik wil hier nu God mijn hand laten zien dat ik Hem als mijn Redder wil aanvaarden?” God zegene u dame. God zegene u meneer. God zegene u dame. God zegene u. Iemand aan mijn rechterkant? God zegene u meneer. God zegene u daarboven. Dat is fijn. Enigen. . . hier is er nog één hier. God zegene u. Dat is gewoon wonderbaar.

246 “Ik wil Zijn getuige worden.” Zou nog iemand zijn hand opsteken, zeggen: “Broeder Branham, bid voor mij. Ik wil gedacht worden in een woord van gebed”? God zegene u. Ik zie u, dame, daar, ook met uw hand omhoog. Ik zie u, jongeman daarginds aan het eind. Ik zie u met uw hand omhoog.

247 Handen gaan overal omhoog in dit kleine gehoor vanavond, het einde van de opwekking. Hoe weten wij. . . Hier is nog een

dame met haar handen omhoog. God zegene u, zuster. Hoe weet u of dit niet de laatste opwekking zal zijn die de kleine Branham Tabernakel ooit zal hebben?

248 Ik stond daar vandaag boven de koude, ijzige gestalte van een jonge vrouw van in haar twintig. Bracht haar naar het graf en begroef haar. Haar kleine jongens zaten daar naast de vader. De kleine makkers liepen naar de kist toe. Vader zei: “Kom op, vertel mama: “Tot ziens.”” Ze liepen daarheen en zwaaiden met hun kleine handjes naar hun overleden moeder die daar lag: “Tot ziens, mama.” Hun kleine bruine oogjes onder de tranen en ze bedekten hun kleine gezichtjes in hun handen.

249 O, zou het niet droevig zijn als die moeder voor altijd weg was? Maar door Gods genade werd ze hier in de Tabernakel bekeerd. Die avond dat ze die beslissing nam en naar voren liep, is het enige dat nu telt. Vorige week liep ze hier nog in de stad, gezond en sterk, van plan om naar de samenkomst te komen; werd ziek en stierf kort daarna.

250 Twee vrienden van mij, beiden werkten voor de Public Service Company, werden gisteren getroffen door een ongeluk, liggen hier in het ziekenhuis nu op sterven, de vrouw. Ik heb zeventien jaar met haar gewerkt; het hart helemaal naar de andere kant geduwd. Een van de onderstation-werkers, die daar ligt, een vriend van mij; Ik zat vele malen op een boomstam in het bos en sprak met hem over de Here Jezus. Ik wil hem nu over een poosje zien, weer met hem praten, net voordat hij dit leven verlaat. Zien of de Here ons iets voor hem wil zeggen.

251 Ik vraag mij af, degenen die—die hun handen opstaken dat ze zondaars waren en die gedacht wilden worden in een woord van gebed. Hebt u Christus aangenomen; ik vraag me af of u nu gelooft dat u Jezus Christus hebt aangenomen? Wees in gebed, overal, elk hoofd gebogen. Als u Jezus Christus als uw persoonlijke Redder aanneemt, en gelooft dat Hij u van de zonde heeft gered, en nu op dit moment, zou u opstaan, als een getuige. Iemand die zijn hand opstak, die zou zeggen: “Here, ik weet dat U mij belooft dat ‘Wie gelooft, zal niet veroordeeld worden.’ Ik geloof en aanvaard U nu als mijn Redder.”

252 Zou u opstaan? We zitten wat onder druk vanwege de tijd en de ruimte hier. God zegene u broeder. God zegene u. Blijf gewoon staan. Als u wilt, sta op. Wil iemand anders opstaan?

Wil iemand anders nu opstaan? Blijf gewoon staan, als u wilt. Iedereen met het hoofd gebogen nu. Overal in het gebouw, wees in gebed.

253 Here, help nu. O God, vergeef zondaars. U zei: “Wie tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen,” dezen die nu zijn opgestaan.

254 God zegene u, broeder. Blijf gewoon staan. Iemand anders? Sommigen van u die uw hand opstaken, zeg: “God, wees mij, een

zondaar, genadig, en red mij om Christus' wil." Hij zal het daar doen, dáár. Filippus zei . . .

"Hier is water. Wat hindert ons om gedoopt te worden?" Filippus zei: "Als u met geheel uw hart gelooft, mag u dat."

²⁵⁵ Wilt u Hem nu meteen als uw persoonlijke Redder aannemen? En als u zult opstaan en van Hem getuigt voor de mensen, zal Hij van u getuigen voor uw Vader en de heilige engelen. Hij kijkt naar u. Wilt u een getuige zijn? Sta dan op, als u een zondaar bent. God zegene u dame. Iemand daar, een man en vrouw, stonden met hun armen om elkaar heen en namen Christus nu aan als persoonlijke Redder. Iemand anders? Zou u nu snel willen opstaan, terwijl de Heilige Geest hier in het gebouw bezig is. Zeg: "Ik wil nu Christus als mijn Redder aannemen. Ik wil dat u voor mij bidt."

²⁵⁶ Dat is wat ik ga doen, terwijl ze hier staan met tranen die over hun wangen rollen, in het gebouw Wilt u staan? Kijk, iedereen eerbiedig, niemand die zich beweegt. Alstublieft, wees in gebed.

²⁵⁷ Luister, de Heilige Geest handelt nu met de mensen. Wat liet u uw hand opsteken? U zou uw hand niet kunnen opsteken tenzij God u dat liet doen. Jezus zei: "Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader hem trekt."

²⁵⁸ Als u slechts wist, zondaar vriend, dat de mensen waar ik mee gesproken heb, die zeggen: "Ik geloof niet in God. Ik heb er geen tijd voor. Ik heb het ooit geprobeerd. Ik . . . Er is geen . . . Ik heb er niet eens naar verlangd."

²⁵⁹ En God heeft u vanavond het verlangen gegeven. Een Christen te worden. Wijs Hem niet af.

²⁶⁰ Pianist, organist: *Wijs Hem niet af* als u wilt. Goed; terwijl u uw beslissing neemt.

Wijs Hem niet af, wijs Hem niet af,
 Hij is opnieuw tot uw hart gekomen,
 Alhoewel u bent afgedwaald; (Moge, Here,
 zeker, haar . . . ? . . .)
 . . . op die eeuwige dag!
 Wijs de Heiland niet af van uw hart,
 Wijs Hem niet af.

²⁶¹ O, wat zal u Hem nodig hebben, om te zeggen: "Goed gedaan." Wilt u nu niet opstaan en zeggen: "Ik neem Christus aan"?

²⁶² Hoe zit het ermee, zuster, gelooft u dat Hij uw zonde vergeeft, u die daar staat?

Iedereen met uw hoofden gebogen. We sluiten zo dadelijk.

²⁶³ Neem Hem nu, Jezus Christus Die aan uw hart klopt. Wilt u niet opstaan en zeggen: "Ik neem nu Christus aan als mijn persoonlijke Redder"? Wilt u niet opstaan voor een woord van

gebed? Hoe zit het ermee, jongeman daarginds? God zegene u. God zegene u. Wat met u daar achterin die uw hand opstak, jongedame? Wilt u nu niet opstaan?

. . . Hem nodig hebben om uw zaak te bepleiten
Op die eeuwige dag!
Wijs de Heiland niet af van uw hart,
Wijs Hem niet af.

²⁶⁴ Terwijl we dat refrein nog eens zingen. Ik vraag me af of degenen die staan, hierheen zouden willen lopen, mij uw hand laten schudden en met u laat bidden, hier beneden bij het altaar. Wilt u komen? Wil de rest van jullie niet komen? Wat met u die uw hand opstaken daar achterin, wilt u niet hier komen? Kom hier gewoon heen. God zegene u, man en vrouw, kom hier even een ogenblik naartoe. Loop hiernaartoe. Ik wil u gewoon de hand schudden, broeder, en u, zuster.

. . . opnieuw tot uw hart . . .

Kom met haar mee, broeder.

Alhoewel u bent afgedwaald;
O wat zult u Hem nodig hebben om uw zaak te
bepleiten
Op die . . .

Wilt u niet komen?

Wijs de Heiland niet weg van uw hart,
Wijs Hem niet af.

²⁶⁵ Nu, vriend, denk eraan. Voor de ochtend kan uw ziel uit uw lichaam weggerukt worden als een tand die getrokken wordt, ginder door de ruimte heen in een eindeloze eeuwigheid zal het gaan. Op die grote, vreselijke Dag des Heren, wie zal uw zaak bepleiten? Wilt u niet komen? Het minste wat u op deze opstandingsdag kunt doen, is te komen zeggen: "Here Jezus, ik geloof U." [Leeg gedeelte op de band—Red.]

²⁶⁶ . . . prediken en deze andere mannen horen prediken. God is hier ter bevestiging en zegt: "Ik zet Mijn zegel van goedkeuring erop, dat het de waarheid is." Het is Zijn Evangelie. Geloof u nu met heel uw hart.

²⁶⁷ Ik vraag me af, terwijl wij de uitnodiging doen, of er hier een teruggevallene is die zou zeggen: "Broeder Branham, gedenk mij nu. Gedenk mij. Ik steek mijn hand op. Gedenk mij in gebed"? Kijk, één dezer dagen zult u heengaan, Jezus Christus tegemoet gaan.

GETUIGEN DUT53-0405E
(Witnesses)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op Paaszondagavond 5 april 1953 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org